

40.

Членове-тѣ на Примириелни-тѣ Судове сел-
ски немогѫть да бѫдѫть Членове на прочіи два
Суда.

41.

Ако умре нѣкой отъ членове-тѣ на тыя два
Суда избра ще ся за неговъ приемникъ най-
старіи по возрастъ-тѣ и службѫ-тѣ измѣжду
человѣцы-тѣ на законъ-тѣ, кои-то съ вече ис-
пѣнявали длѣжности въ Судове-тѣ.

42.

Никакъвъ Членъ на Судъ-тѣ неможе да
бѫде изведенъ отъ службѫ подъ предположе-
ние, че е той отстѣпалъ отъ длѣжности-тѣ си,
преди да бѫде работа-та доказана въ Право-
сѫдие-то спорѣдъ урѣдбы-тѣ.

43.

Кога Чиновницы-тѣ, кои-то имать чинъ воен-
ный или гражданскій, или Свещеницы-тѣ, по
торжествено доказание на кривдини-тѣ имъ въ
следствие на едно законно пресѫждение, бѫдѫть
осуждени, да ся казнijтъ, както не бы могло на
тыя лица да ся дадѫть тѣлесны наказанія, они
щѣ ся казнijтъ или съ строгого укорѣнне, или съ
затворъ, или съ одузятие на служба-та имъ, или
на конецъ съ заточение.

44.

Никакъвъ чиновникъ на Княжество-то, граж-
данскій или военый, голѣмъ или малакъ, не мо-
же да ся смѣсва въ дѣла-та на предпоменуты